

да ги обичатъ и почитатъ като свои другарки. Вие всекиднев-  
но имате причини, да посѣщавате християнитѣ си въ кѣши-  
тъ имъ, всекидневно имате случай, да чуете болкитѣ на вашитѣ  
духовни чада. Полагайте прочее сичкитѣ си усилия, да исцѣря-  
вате тѣзи болки, и като излизате отъ една кѣща, въ която раз-  
дорътъ и несъгласието или други причини направиха нѣкои отъ  
живущитѣ въ нея злочести, оставайте подиръ васъ божиятъ миръ,  
утѣшение и радостъ. За това се изисква, да не издавате нико-  
му това, което вижате въ кѣшитѣ на християнитѣ си, които  
трѣба да ви иматъ като приятели и обичливи бащи. Нѣма нищо  
по противно на свещеническата служба отъ това, дѣто единъ  
свещеникъ да издава, или да прави предметъ на общъ разго-  
воръ това, което му повѣрятъ християнитѣ като на духовенъ  
баща. Въ единъ само случай се позволява на свещеника, да  
исказва това, което види въ една кѣща, и той е когато иска,  
да призове помощта на християнитѣ си за олекчението сиро-  
манниѣта, отъ която страдаятъ нѣкои отъ християнитѣ му, но и  
това трѣба да става съ внимание. Защото има случаи, въ които  
имената на сиромаситѣ трѣба да се държатъ тайно.

Наставлявайте християнитѣ си бащи и майки, да въспита-  
ватъ дѣцата си съ страхъ Божий, и да ги проваждатъ на учи-  
лището. Защото просвѣщението, което се добива въ училището,  
дава възможность на чловѣка, да знае своитѣ длѣжности като  
християнинъ и чловѣкъ, распространява истината, и прекратя-  
ва много пороци. Но и вий сами обичайте училищата, и имайте  
присърдце тѣхното успѣвание и добро състояние. За това посѣ-  
щавайте училищата, помагайте на учителитѣ да постигнатъ по  
легко посланието си, насърчайте дѣцата съ вашитѣ добри съ-  
вѣсти, и показвайте, че се радвате за успѣхитѣ имъ, а скѣрбите  
за недостатѣцитѣ имъ. Ако се интересувате за успѣхитѣ на дѣ-  
цата отъ Енорията ви, ще засвидѣтелствувате вашата любовь  
къмъ тѣхъ, каквато имате къмъ малкитѣ дѣца и самъ Спасите-  
лътъ нашъ Исусъ Христосъ.

Не мож да не забѣдѣжа тука, че съ голѣма душевна скѣрбъ  
се научавамъ, че нѣкои отъ свещеницитѣ като забравятъ съ-  
вършенно високиятъ чинъ, когото носятъ, посѣщаватъ твърдѣ  
често кръчмитѣ, дѣто искатъ да намѣрятъ ушъ растуха. Единъ  
свещеникъ може, да отива и на кръчма, когато има да извър-